

Szerkesztőség:

Ifjúkerület 460. házszám
hová a ap szellemi részét
illető közlemények kü-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hird-
tések és ezeknek díjai, va-
amint a felszólamlások kü-
dendők

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Az iparosok és a szocializmus.

(Második közlemény.)

Az élet ma már sokat követel. Becsü-
letesnek, munkásnak, hünek lenni nem e-
lég. Jogos számításuk az érvényesülésre- és
előmenetelre csak azoknak lehet, akik a
normalis munkánál napról-napra, szigoru
következetességgel, valamivel többet dolgoz-
nak s megszerzett ismereteikhez napról- nap-
ra, szigoru következetességgel valamint hoz-
zá csatolhatnak, Carnegie mondja ezt, a ki
mondásával nem tapsokat, hanem milliókat
szerzett.

Ki ki annyit ér, a mennyije testiekben,
lelkiekben van, s az élet szemét megcsalni
már nem lehet, vagy ha igen, csak pilla-
natra. A mi országunk az apostolok orszá-
ga. Minden eszmének, minden igének meg-
megvan itt a mega apostola bőven. De az
az apostol, aki végig járja az országot, láng-
ra tudná gyújtani azzal az igével, hogy
folyton folyvást tanulni kell minden téren
mindenkinek, — ez az apostol sokat meg-
megérdemelne.

Voltak boldog idők, mikor megéltünk
a dicsekvésből, voltak, mikor megéltünk a

panaszkodásból. — ma sem egyiktől, sem
másiktól nem lehet már megélni és a re-
form — és revízió — tervvel is csak ma-
gunkat áltatjuk.

Az élet a maga meztelen valóságával
tartja karján szemünk elő sanyaru gyerme-
két: a szükségét, amely napról-napra nő és
sivalkodó hangon kenyeret kér, kenyeret és
egyelőre semmi mást, de azzal is sokat kér.
És halomra dől sok művész rendszer, sok
ragyogó szellemi építmény, sok kacskarin-
gos paragrafus, mert nem tud kenyeret ad-
ni. S az emberiség betevő falatjával, sorra,
rendre leltározni kezdi a nagy köztalajont.
azt, amit az Isten adott s azt, amit az em-
ber teremt. Fűrkeszi elosztását, mérlegeli,
hogy megkapja-e mindenki a jogos keres-
ményét. A milliók és milliárdok, a melyek
felgyülemlenek, nem azokból a fillérek-
ből szüremlenek-e össze, melyeket a szegények
falatjából elharap a kapzsiság? Keresi a
rendszert, az új törvényt, mely az igazság-
talanságokat szabályozná s a gyengének az
erős ellen védelmet nyujtana.

És megszületik a szocialis gondolkodás,
a materiális világnézet, mely a maga sze-
meivel és lelkével nézi a dolgokat s a tár-

sadalmat felosztja egyszerűen munkaadókra,
munkásokra és fogyasztókra, vagy keresők-
re, eltartottakra.

Ez előtt a gondolkodás előtt leomlanak
a kínai válaszfalak a mezőgazdaság, ipar
és kereskedés között, bennük csak a netu-
zeti munka egy-egy irányát látja, melynek
alkalmazkodnia kell a többiekhez. És a ha-
za eszméinek úgy mint a szigoru ódesanya,
aki egyforra szívvvel gondoskodik minden
gyermekéről, nem engedi, hogy egyik nél-
külözön, s nem tűri, hogy a másik paza-
roljon.

Lebbentsük kissé meg a szocialis gon-
dolkozás függönyét s tekintsünk bele csak
egy kis villanásra abba a gondolatvilágba,
a mely a szocialis tan mögött rajzik. Ez a
tan azt tudja, hogy van egy sok millió ta-
gu család, az emberiség, mely mindennap
eszik s érzelmekkel, erkölcsökkel és szoká-
sokkal társadalmat alkot.

Van azután termelés, mely ezt a csa-
ládot mindennel ellátja.

Kell lenni végül törvénynek, melyet az
emberiség öröktől fogva kutat, soha telje-
sen meg nem talált, bár érte tűzön és vé-
ren százszor keresztül ment, kell lenni tör-

TÁRCZA.

Márcziusi felhőfoslány.

Jogász volt az ifjú — bakfis még csak a lány
Előttök az élet megfejtelten talány
Kertjök szomszédos volt. A kerítésen át,
Meghaltatta Adél ábrándos lovagját.
Tervezték egymás közt boldogan a jövőt.
A két ábrándos lény rózsaszín álmot szőtt.
„Szerelmünk nem marad — szolt az ifjú — titok
Megesküszünk rögtön, ha irodát nyitok“
Boldogan átnézett a hasadikon még:
„Imádom önt Adél a szivem lánggal ég . . .
Holnap ez időtájt megint itt tanulok.
Jó éjszakát Adél Ugy-e kijönni fog?
A leány könnyedén fejével integet.
Eljön ő is — hogyne de hogy mondna nemet.
Ott tanult a fiú másnap is rendesen.
A leány így szoltott, komolyan csendesen:
„Holnap lesz a vizsga. Ez utolsó napon
Én magát mindenből újból kihalgatom.“
Mikor elbucsztak ezt mondta: „Ne féljen!“
Imádkozom Önért . . . Kitartás! Reméljen.“
A fiú felelte ragyogó szemével:
Mért nem vagyunk odébb vagy két-három évvel.
Maga földi angyal — maga edes nemtő!
A buzdításomra küldte a teremő.

Letette a vizsgát kitünő sikerrel.
Mellékes, hogy ment-e, nem-e, könnyű szerrel.
Módos büszke szülők becézett egy fia
És így hamarosan meg nyilt az iroda
Vadont új táblácska hirdette kin' nevét:

— Dr. Mérő Akos, köz- és váltó ügyvéd. —
El lett kényeztetve pénzes lányok által,
De hogy nézett volna kerítésen át! . . .
Ott a szomszéd kertben, orgona bokorban
Kis batist zsebkendő tele lett harmattal:
„E magas kerítés nem volt gát közöttünk.
Tilalmad daczára mégis összejöttünk.
Most-e picziny tábla az iroda ajtón
Elég, hogy engemet tőle távol tartson
A kis jogász szívet önként nekem adta,
A megért . . . doctor úr! büszkén letagadta.“
— Itt a gondolatok már könnyekbe fullnak —
„Jobb is, ha megmarad emlékek, álmoknak . . .
Érett gondolattal majd én is felejtsem,
Hogy egy bohó fiut mily nagyon szerettem.“

K. L.

***

A VÉGZET.

— Az „Abony“ eredeti tárczája. —
Irta: Fehér Jenő.

Négyen ültünk, fiatalemberek, Lénárd bará-
tom társalgójában. Az imént elköltött pazar ebéd
után kényelmesen mélyedtünk bele a ruganyos
börzsékekbe és feketekávékat szürcsölgetve, isteni
gondtalansággal eregettük a levegőbe a szivar-
füstöt.

Közbe beszélgettünk is. Természetesen az
asszonyokról. Mi egyébről is beszélhetne négy
legény-ember, a kik közül a legidősebb harmincz-
három, a legfiatalabb huszonnyolcz éves. Aztán
meg az asszonyhistóriák, a'mellett, hogy izgatók,
rendkívül változatosak is. Persze, az ilyen elbe-

széléseknél gyakran a fantáziánkat is segítségül
hívjuk, mert csak úgy tudjuk a történetkét kellő
érdekességgel felruházni

A beszéd fonalát Pál vette fel, a kit fiatalos,
tejféher arcúért, naivul csodálkozó nagy szeméért
Bebének hívtunk.

— Asszonyokat csábítani, azt tudtok vala-
mennyien — mondá trefás szemrehányással —
de melyiktek mondhatja el magáról, hogy vissza-
rántott egy asszonyt az örvény széléről az utolsó
pillanatban, akkor, mikor bűnös szerelmében már
lehunyta a szeméit, hogy a csábító mélységbe
ugorjék?

— A ki ilyet elmondhat magáról — szolt
mosolyogva Sándor — bizonyára csak egy lehet
köztünk és ez te vagy, Bébé.

Bebé önéreztelen pödörte meg vékony szöke
bajuszát.

— Tudjátok, — mondá — nem vindikálha-
tom az érdemet egészen magamnak. Két hatalmas
segítő társam is volt: a véletlen és a babora.

— Halljuk hát — nógattuk valamennyien
Bebét — a történet érdekesnek ígérkezik és ha
nem köt a diszkreczió . . .

— Óh, a nevetek el kell hallgatnom. A be-
csületszavam köt. Külömben, azt hiszem, a szerep-
lőket úgy sem ismeritek, s így a nevek teljesen
irrelevánsok. Halljátok hát!

— Nemrégiben néhány napi szabadságot
kaptam, — kezdé elbeszélését Bébé — s mint-
hogy — tudomástok szerint — szenvedélyes tu-

vénynek, mely a termelést úgy vegzi s javait úgy osztja meg, hogy ezzel egy emberiség nagy családjának boldogságát, testi lelki gazdaságát biztosítja. A világot ellátó termelésnek főtényezői a természet és a munka. Ez a kettő összefoglal minden értéket, ami a világon van és sark tétele a társadalmi politikai gazdaságtannak, hogy „minden vagyonnak atyja a munka és anyja a föld.”

A termelés eszközei a tőke és a gép.

A föld és a munka — ez a mi mindenségünk.

A föld az istenség hitbizománya az emberség számára. Örök, elpusztíthatatlan és kimeríthetetlen tőke. A földről a fiui szeretet azon leggyöndédebb, legmelegebb, legtiszteletadóbb hangján szabad csak szólni, a melyel az édes anyjaról szól az ember

És a munka a termelés motor ereje, épp oly örök, elpusztíthatatlan és kimeríthetetlen kincse az emberiségnek, mint maga az anyaföld. Millió és millió szívvel, lélekkel, ésszel bíró eleven motornak örök időkre biztosított ujjászülető ereje, mely földdel összekötve teremteni képes.

E párosuló két öserő törvényes szülötte a gazdaság, az egyetemes emberi jólét, az ember teremtésének első és utolsó célja.

Polgári iskolánk értesítője.

Mondták, hogy ilyen is van.

Noha kettőre fizettem elő, egyet sem kaptam; tüvé tettem a várost egy példányért, végre egy tisztelt szülő szívességéből hozzájutottam egyhez.

Kár volt a nagy törekedésért.

Irodalmi értéke az a három vers, melyeket az Igazgató ur írt és egy-egy növendék szavalt el régebben iskolai ünnepélyeken. Paedagógiai érték lehet, hogy van benne ahhoz érték szerint, de én nem találtam, lehet hogy azért, mert nem értek hozzá.

rista vagyok, egyenest a Tátrába mentem. Az első stáció Csorbató volt, ez a vadregényes, gyönyörű hely, a homnét bő alkalma nyílik a hegy-mászónak szenvedélye kielégítésére. Csorbatón csak egy éjszakát töltöttem, s másnap már kora hajnalban utnak indultam Széplak felé. Az idő borus volt. Köröskörül, a hegyek ormán sűrű felhők ültek és halk eső szitált; távol egy lelket se láttam. Mintegy másfélórai gyaloglás után azonban a felhők szétfoszlottak, a nap kisütött és én akadálytalanul merülhettem el a táj szépségeinek szemléletébe. Az országút melletti ösvényen balagtam s a vidék minden poézisa mellett is élvezettel gondoltam a széplaki vendéglőre, amely hivatalos lesz korgással jelenkező gyomromat is kielégíteni.

Egyszerre közeledő lovak csengőit hallottam. Hátratekintettem. Hintó közeledett. Bérelt kocsis volt, köröskörül nyitott, csak a tetején volt valami rojtos szürke vászon, hogy a napsütés ellen védje az utast. Megállottam. A hintó egyre közeledett. Már tisztán láttam. Magános nő ült benne. Fiatal volt és szép. Termetét szürke porköppönyeg takarta, de karesúságát elrejtteni nem bírta. Fekete hajából egy-két fürt a homlokára hullott. Futólag rám nézett, de csak egy pillanatra, mert a kocsis elrobogott mellettem. Hirtelen erősebb szellő suhant végig a tájon. A váratlan szélrohám egy kis fehér lapot sodort le a kocsiról, amely mintegy ötven lépésnyire volt már tőlem. Utána akartam kiáltani, mert a nő nem látszott észrevenni a veszteséget.

Azt hiszem az igazgatói jelentésben van ilyesmi, ahol az igazgató úr beáll a polgári iskola ellenségei közé, nem létezőnek mondja ki az abonyi középosztályt, arrogánsnak a magasa bbrangúakat, mert ezek „igényeit a polgári iskola nem elégíti ki.” Lesajnálja a polgárságot, a földmivelő osztályt, mert „nem látja szükségét, hogy az írás, olvasás, számolás elemein túlterjedő műveltséggel vegyen részt korunk versenyében.”

Hogy is áll ez a dolog? Hát úgy, hogy a magasabb rangúaknak van módjuk gyermekeiket küllömb, jobb vezetés alatt álló felsőbb iskolákba járatni. A középosztály létezését, a polgárság, a földmivelő osztály értelmességét pedig bizonyítja az értesítőben közölt növendékek névsora, mert ha azokat le hagyjuk, nem marad más a polgári iskolában, mint az igazgató úr, mert a tantestület tagjai között is sikerült disharmoniát csinálnia, belőlük az ambíciót kiölni, megsemmisítenie, mely kielégíthette a „mester” ambícióját, de messze elterelte az iskolát a közkedveltségtől; valamint sikerült szétugratni a gondnokságot is, hogy minden ellenőrzéstől és jogos kritikától menten törtehesse a vezetés.

Dehát abba hagyom, sem időm, sem kedvem elrontott dolgokat reperálgatni, de meg nem akarok úgy csinálni, mint néhai való Szandi János uram, aki — régen volt, még a forradalom idején, — összekulömbözvén Szolnokon a sóraktár egy tisztjével, nem épen tisztességes bánásmódban részesült. Az öreg nem szólt semmit, felült a kocsijára, s nyugodtan hajtott hazafelé. Midőn a határra ért, megakasztotta a gyeplőt az oldalhoz, fölállt az ülésből, arczal Szolnok felé visszafordulva, megfordított ostornyéllal, rémségesen összeszidta a sóstisztet.

Noha megígértem az éles elbírálást, ez alól felmentve érzem magam az igazgató végleges távozásával. Nem tartom gavalláros dolognak valaki után beszélni.

Ha bántja is az embert az elmúlt zivatar okozta kár, megnyugsunk azon, hogy elmúlt, elment, utánna szebb és jobb idő jön. Hisszük, hogy Zsigmond igazgató távozásával helyre áll a békeség az iskolában, a tantestület kebelében, a kiegészített gondnokság megkezdheti munkálkodását s karöltve a tantestülettel megszilárdítják és állandósítják az iskola iránt — multban megnyilvánult s könyelműen szétrombolt — szeretetünket és tiszteletünket, mert ez csak eme tényezőkön keresztül nyilvánulhat meg teljes őszinteséggel.

Legyen áldott az a kéz, mely polgári iskolánk e szomorú korszakát gondviseles szerű beavatkozással lezárta.

A tantestület tagjai és működésük iránt el-

De azután azt gondoltam, hátha szándékosan dobtá ki a rája nézve talán értéktelenné vált papírlapot? Közben a csengők mindjobban eltávolodtak, már-már alig hallottam őket, míg végre egy fordulónál a hintó is eltűnt a szemeim elől.

A fehér papírlap ott feküdt a homokban. Fölvettem. Képes levelező-lap volt. Föl is volt már bélyegezve, s az ismeretlen hölgy, úgy látszik, a legközelebbi postaállomáson föl akarta adni.

— Elolvastad? — kérde Sándor, aki a történetet feszült figyelemmel hallgatta.

— El — mondá Bébé.

— Kinek volt ezimezve? — kérdeztem én.

— Hiszen hallottad — szólt közbe Lénárd, — hogy a nevetek nem árulhatja el.

— Kár, — mondá Sándor — ez sokat levon a történet érdekességéből, sőt — tette hozzá ironikusan — még a hitelességéből is.

— Sajnálom, — szólt Bébé — még ez a megjegyzésed sem oldhat fel a becsületszavam alól.

— De hát kinek kötötted le annyira a becsületedet?

— Annak a hölgynek.

— Tehát megismerkedtél vele?

— Kérlek, — mondá Lénárd — ne szakítsd félbe Bébét. Halljuk tovább!

— Tehát — folytató Bébé — a levelező-lapot elolvastam. Hogy kinek volt ezimezve? Mondjuk, hogy X. urnak, a hölgyet pedig nevezzük egyszerűen Y. asszonynak. A levelező-lapon, amely — ha jó emlékszem — a Poprádi tavat ábrázolta, ez állott:

ismeréssel adóznunk, valamint emelkedett szellemű maguktartásáért, hogy az áldatlan küzdelmekben nem veszítették el türelmüket, az iskola és a növendékek iránti jóakarukat.

T.

Cséplési idill.

Volt 41 csomó árpám, 9 kaparék. Az aratóm azt mondta, megadja a másfél vékát, az annyi mint 60 véka.

Brávó! Annyi földről éppen elég.

Nezzük csak tovább. A géphez elvitték 2 frt. 50 krajczárért, a szemet hazahozták 1 forintért. Helypénz 82 kr., szén 1 frt. 60 kr. = 5 forint 92 krajczár.

Sebaj! Futja a 60 véka!

Az ám, de hát hol van a 60 véka? Azt mondta a géptulajdonos, hogy ne menjek a csépléshez, ki tudja mikor s hogy kerül a sor, bizzam a becsületére, egy szem hja sem lesz stb. stb. Cséplés után azt írja, hogy küld: 15 1/2 zsák árpát, 1 zsák ocsút. A fuvaros leolvass 13 tele, egy 3/4 és egy fel zsák árpát és 1 zsák ocsút. Lett tehát a híres szép árpa, mire a gangomra ért, 41 véka, meg a költség. Egy zsák tehát eltűnt, de árpával. Így néz ki a dolog darab számra. Prosit.

Most nézzük kiló számra. Azt írja a géptulajdonos, hogy az árpa sulya, melyet hazaküldött, összesen 1056 kiló. Jól van. Eladtam belőle 11 zsákkal: 704 kiló, megmaradt 3 1/2 zsákkal: 235 kiló, összesen 939 kiló. Tehát 117 kilóval kevesebb, mint a mi irtva vagyon. Meg egy prosit.

Most nézzük az ügyet financiaiális szempontból. A 60 véka árpáért esett volna a 1 frt. 20 kr. 72 forint — elemelt volna. Gyakorlatban: 939 kilóért a 530 frt. (azon napon Pesten 630 frt.) 49 frt. 76 kr.; ebből az 5 frt. 92 krajczár költséget levonva, marad: 43 frt. 84 krajczár. Hol van még a szántás, a mag, az arató-rész?

Dupla prosit.

Ez egy piczike kis tükre a gazdálkodás eredményének. Ha szociális szempontból vesszük a dolgot, hát a legvéresebb szájú czuczulistanak sem lehet kifogása ama darab árpa-földem kezelése ellen, mert ime, mire annak a termése a padlásomra, vagy a kereskedő magtárjába kerül, azon a kanyargós uton annyi szétragadozik belőle, hogy bizony megfeleltem én azt szepe a szegény embernekkel. Igaz, hogy egy helyre egy egész zsákkal jutott illetlenül és illetektelenül, és pedig valószínűleg éppen oda, ahol semmi ingerencia nem gyakoroltatott annak a terménynek az előállítására, se cselekvőleg, se szenvedőleg, ami rem poesék dolog, — dehát ha szegény ember sorsa javul vele, üsse kö; amde mehetett

„Kedves Barátom! A férjem elutazott. Egyedül vagyok. A mit annyiszor hiába kért tőlem, megengedem: jöhet. Tehát au revoir!”

Aláírás nem volt rajta. X. ur bizonyára amugy is tudta volna, kinek a kezeirása ez a levél. Gondolkoztam, hogy mit tevő legyek vele. Széltépjem? Bedobjam a legközelebbi postán a levélszekrénybe? Vagy pedig kísértsem meg visszaadni annak, aki elveszítette? Rövid töprengés után az utóbbira határoztam el magam. De hogyan? Hiszen azt se tudtam, hová lett ez az asszony? Utjának hol volt a célja? És ki tudja, vajjon megismerem-e még? És ha igen, nem fogja-e tolakodásnak venni, ha átnyujtom neki ezt a levelezőlapot, amelyről bizony fölteheti, hogy elolvastam? Minderre gondoltam, s mégis megmaradtam azon elhatározásom mellett, hogy a levelező-lapot — ha lehet — átadom jogos tulajdonosának. Nem azért, mintha azt reméltem volna, hogy a kellemetlen baleset talán jobb gondolatokra téríti Y. asszonyt, mert hiszen mikor a levelező-lap hiányát észreveszi, nyomban másikat irhat X. urnak. De tudja Isten, izgatott a dolog.

Széplakon már nyomát se találtam az asszonynak. Villásreggeliztem, s folytattam utamat Tátrafüred felé. Délután érkeztem Füredre. Itt nyomra akadtam. Rakadtam arra a hintóra, amely a szép asszonyt hozta. Tehát itt van. A kocsis éppen a lovait itatta. Beszédbe eraszkedtem vele. — Nem maga volt ma Csorbatón? — kérdeztem.

az én nálam módosabb ember kamrájába, ami még poesebb dolog.

Az a körülmény, hogy az a nagyobb mód ily utakon szerzettet meg, az rám nézve kevés vigasztalás, de — me g n y u g t a t ó.

Háromszoros prosit!

Nemó.

MI UJSAG?

— **Tanító választás.** Az abonyi református egyház pályázatot hirdet Temeskőzy József nyugdíjbavonulása folytán megüresedő tanítói állásra. Kötelesség: az egyháztanács által kijelölendő osztályok tanítása, akadályoztatás esetén kántor helyettesítése és egyház-jegyzőség. Javadalom: 1.) Két szobából álló lakás, kamra s egyéb melléképületekkel. 2.) 630 korona készpénz. 3.) 9 hold szántóföld s az utána járó 2 1/4 hold legelőtellemény. 4.) 30 véka párbér-búza, 20 véka árpa. 5.) 40 kor. földmívelési költség. 6.) Korpótlék az 1893. XXVI. t.-cz. értelmében az állam pénztárból. 7.) Amennyiben az ismétlődő iskola tanítása is rábízható, 160 kor. a község pénztárból. Pályázati határidő 1906. augusztus 15.

— **Figyelmeztetés.** A bor fogyasztási adó kedvezményért való bejelentések szeptember 1-től 15-ig, a fogyasztási adóhivatalban fogadtnak el. Felhívjuk ezen fontos körülményre szállősgazdáink figyelmét.

— **Felhívás.** Felhívom azokat, akik a kosárkötés elsajátítása iránt érdeklődnek, különösen a vinczellér, cselédartó gazdákat és a szülőket, hogy általunk tervbe vett kosárkötő tanfolyam ki-
eszközölését akként előmozdítani sziveskedjenek, hogy szerkesztőségünkben a tanfolyamra jelentkezvén, ha ez megfelelő számban történik, úgy lépéseket teszünk illetékes helyen, hogy városunkban egy időközi kosárkötő tanfolyam létesíthessék, a mely legfőbb 2—3 hétre terjedne. Kérjük tehát az illetők szives érdeklődését és jelentkezését minél nagyobb számban.

Temeskőzy Gerzson
szerkesztő.

— **Az „A. D. Sz.” matinee-je** iránt óriás érdeklődés mutatkozik; a próbák serényen folynak s így igen élvezetes előadások lesz részünk. Pénztárnyitás a színházban, délelőtt 9-től 12 óráig, délután 2-től az előadás kezdetéig. Tekintettel az előadás jótékony céljára, felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Elszámolás.** Az ipartestület előjáró-

Igenlőleg felelt.

— Hát odavaló?

— Dehogy, — mondá — egy nagyságát vittem reggel oda és mindjárt vissza is jöttünk. Csak a vidéket akarta látni.

— És hol lakik itt az az urhölgy? — kérdeztem mérészen.

— Nem tudom, — felelte — itt leszállt és elment. De hogy merre, nem ügyeltem.

Megköszöntem a felvilágosítást s egyenest a nagyszálló éttermébe mentem. Szétnéztem, de az asszonyt nem láttam.

Ebéd után sétára indultam. Nézelődtem erre-arra, a szép barna asszonyt sehol se fedeztem fel.

Este hat óra lett s kutatásaim még mindig eredménytelenek voltak. A sétányok már élénkület kezdtek, kisebb-nagyobb csoportok verődtek össze, vidáman csevegve. Tul, a hegyek mögött lassan lebukott a nap.

Egyszerre a sétány végén, amint körüljártattam a szememet, egy karsú nőalak tűnt fel. Egyedül volt.

— Ez ő! — villant át az agyamon.

Lassú léptekkel közeledtem a magános hölgy felé.

Ő volt, most már bizton megismertem. Könnyű csipke ruha volt rajta.

A szívem hangosan dobogott. Ugy éreztem magam, mint akinek lámpaláza van. Két lépésnyire tőle, megemeltem a kalapomat.

Csodálkozva néztem rám.

— Boesánat, asszonyom, — szóltam — ön ma Csorbatóról jövet, kiejtett valamit a kocsijából. Boldognak érzem magam, hogy visszaadhatom.

Átnyújtottam a levelező-lapot.

A szép asszony mélyen elpirult.

— Jaj Istenem! — dadogta. Egyebet nem tudott szólni.

A szünetet felhasználtam és bemutatkoztam.

sága július hó 1-én megtartott nyárimulatsága eredményéről következőkben számol be. Bevétel 70 k. 50 fl., kiadás 61 k. 04 fl., maradvány 9 k. 46 fl., mely összeg a testület polgári iskolai és iparostanonez iskolai ösztöndíj alapjához csatoltatott. Az alább megnevezett tisztelt felülfizetők fogadják az előjáróság hálás köszönetét, Tóth Mihály, Hoji Nándor 5—5 kor. Abonyi Diák sz. 3 kor. Szerdahelyi János, Tóth István 2—2 kor. Gelez Lipót, Meleg Pál, Kiss Zsigmond, Brück Adolf, Balint Antal, Szabó Sándor, Dr. Révész Géze és N. N. 1—1 kor.

— **Bogyó Pál** kecskeméti apát plébános temetésén a szertartást a váci püspök képviselőjében — 48 lelkész segédlete mellett — dr. Bak-say Károly váci kanonok végezte. A koporsónál ft. Lévay Mihály apát plébános, orsz. képviselőnk mondott búcsúbeszédet.

— **A czeglédi ipartestület** egy teljesen modern emeletes testületházat szándékozik építeni és azt kényelmes, elegáns helyiségekkel látja el. Az új épületben lenne egy nagy vendéglő, szép táncterem, iparos szálló s lenne azonkívül egy nagy gőzfürdője is, szép kertben, a nagyközönség használatára.

— **Gyilkosság Györgyén.** F e h é r Sándor tápiógyörgyei lakos tegnap bosszúból hasbaszúrta Mészáros János nevű szomszédját. Mészáros szörnyet halt.

— **Állami mérvétel.** A földmívelési miniszter felhívja azokat a tenyészítőket, kiknek birtokában 3 és fél évet betöltött, de 8-ik évet meg nem haladt koru ménló van eladó, hogy szándékukat az eladási ár megjelölésével egy koronás bélyeggel ellátott beadványban augusztus 10-ig a földmívelésügyi miniszteriumnak jelentsék be. 165 cm.-nél alacsonyabb mént nem vásárolnak, kivéve, ha a mén minősége kitűnő.

— **A nem állami tanárok és tanítók vasúti jegye.** A nem állami tanárok és tanítók végre megkapják azt, amit oly sokszor és oly régóta kértek. A legutóbbi minisztertanács, Apponyi kultuszminiszter javaslatára, hozzájárult ahhoz, hogy a nem állami tanároknak és tanítóknak a feláron való vasúti kedvezménye megadások. Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter legközelebb ilyen értelemben rendeletet fog kibocsátani.

— **A kormány és a sóhivatalok megszüntetése.** A kormány a fogyasztó közönség érdekeire való tekintettel 1907-től kezdődőleg a sóhivatalok fokozatos megszüntetését tervezi, hogy a só értékesítésnél a só közvetítése

Csak akkor jött meg a szava.

— Köszönöm, — mondá. Majd halkán ezt kérdezte:

— Elolvasta?

— El. Nem tagadom.

— Ugy-e, nagyon, nagyon rossz asszonynak tart?

— Isten ments? — tiltakoztam.

— Óh igen, tudom. Ön rossznak tart. Pedig, ha tudná, mennyi ideig küzködtem magammal, a míg ezt a néhány sort megírtam és hogyan dobogott a szívem, a mikor több más levelező-lappal együtt ezt is bedobni véltem a postaszekrénybe. Furdalt a lelkiismeretem és sokat adtam volna érte, ha meg nem történté lehettem volna a dolgot, de gyengének éreztem magamat ahhoz, hogy a meghívást visszavonjam. Azonban most, hogy visszakaptam . . .

A mondat bejezéséül darabokra tépte a levelezőlapot.

Azután hálás szemekkel fordult hozzám:

— Először életemben tántorodtam meg. És önnek köszönhetem, hogy becsületes asszony maradtok.

— Tehát nem hívja meg X. urat? — kérdeztem megindultan.

— Esküszöm, hogy nem. Ez az Isten uja volt.

— Babonás?

— Hiszek a végzetben. És jó akarok lenni. Köszönöm.

— Csak a végzet eszköze voltam — mondtam — és hálás vagyok neki, hogy alkalmat adott, jó dolgot cselekednem.

— Igerje meg, — szólt búcsuzásakor X. asszony, — hogy soha senkinek el nem árul.

— Becsületszavamra ígérem, — mondtam ünnepélyesen. Megmondta a nevét. Elváltunk.

Y. asszonyt azóta nem láttam . . .

lehetőleg csekély mértékben terhelje a fogyasztókat ezzel kapcsolatban egyszersmint a lehetőségig korlátozni kívánja. A sóhivatalok megszüntetését a pénzügyminiszterium három éven belül az egész ország területén végrehajlja, amelyre vonatkozólag tervezetek már legközelebb elkészülnek.

— **Vészen átment sertések ügye.**

Egy kir. kuriai batározat azon egyöntetűen és következetesen elfogadott gyakorlatot hozta be, hogy a vészenátmentség-minőségi különbség. Ha tehát az eladó vészen átmentnek mondja a sertéseket és azok a vészen nem mentek át, vagyis ha az eladó a vevőt a minőség tekintetében megtevesztette, úgy az eladó felelősséggel tartozik és a vevőnek jogában áll a szerződést felbontani és a kifizetett vételért a felmerült tényleges kárral és kiadással visszakövetelni. A még megmaradt sertés természetesen az eladót illeti. Ezt meg kell jegyeznie minden gazdának.

— **Levélföldadás a vasuti állomásokon.** A kereskedelemügyi miniszter intézkedett, hogy mindama vasuti állomáson, ahol helyben vagy közel érhető szomszédságban postahivatal (postai ügynökség) nincs és a levélforgalom számottevő: az állomási előjárók közönséges és ajánlott leveleket vehessenek föl és közvetlenül, a mozgó (kalauz) postákhoz továbbíthassanak.

Szerkesztői üzenetek.

— **Többeknek.** Mint a rendező bizottság tagja közölhetem, hogy a József kir. herceg szanatorium javára, aug. 20-án rendezendő népi-
népély alkalmával a bazáron és az esti táncmulatságon városunk minden rendű polgár részt vehet és arra külön meg is hívatnak, mert maga a rendezésre felkértek nevsora kezeskedik az ünnepély általánosságáról, mint ahogy ezt a mulatság címe „népi-
népély” is megérteti. Szerk.

Az ördög és a kefekötő. A poetikus hangulatu levelet köszönjük, valamint szives érdeklődését is szülőföldje és lapunk iránt; az üdvözlöt M. P. rektor urnak ime itt tolmácsoljuk. A tárczát azonban nem közölhetjük, mert mondat szerkezeti hibákkal úgy tele van, hogy kireperálni nincs időnk. De meg az is baj, hogy a főszereplő papnak olyan „szerep” jut a történetben, hogy arra eszközökkel semmiféle pap nem vállalkozhat, miután a részesség ellen nem annyira a lelkes beavatkozás a legcélszerűsőbb orvosság, mint inkább a feleség által esetenként kiosztandó — pofonok, a mely rövid sommás eljárás hamarabb kijózanítja a részeges kefekötőt, mint az ördögtől félelem, minthogy az ördögtől a részeges kefekötők félnek legkevésbé.

Hirdetmény.

Az ipartestület előjárósága az ipartestület helyiségeit melléképületeivel együtt f. évi október hó 1-től kezdődőleg 3 évre — zárt ajánlat útján lehetőleg csak iparosnak haszonbérbe adja.

A bérletre vonatkozó feltételek megtudhatók alulírott elnöknél, vagy Nagy Lajos ipart. jegyzőnél.

Az ajánlatok f. évi augusztus hó 5-én déli 12 óráig alulírottnál adandók be.

Az előjáróság fentartja magának arra nézve a jogot, hogy esetleg nem a legelőb-
bet ígérő ajánlatát fogadja el.

Szakáll Lajos

elnök.

Eladás.

Löwenstein Simon lakásán minden nemű butorzat — teljesen jó karban levők, — elköltözés folytán — a mai naptól kezdve, jövő hó 10-ig szabadkézből, jutányosan eladók.

Kiadó lakás

III. kerület Atila utca 110 szám alatt levő hazam mely áll két szoba konyha, spájk-
és fűskamra haszonbérbe kiadó. Megtudható a kiadóhivatalban.

Három darab hathetes tiszta Bernát-hegyi kölyök kutya, két him és egy nőstény eladó. Megtekinthető Buszin Adolfnál.

A PESTI NAPLÓ

UJ KARACSONYI
AJANDÉKA

A Pesti Napló karácsonyi albumainak sorozata a magyar génus javakinesinek gyűjteménye. Irodalmunk és művészetünk hatalmas alkotásait méltó, nemesen diszes formában mutatták be a Pesti Napló előfizetőinek. Valamennyi esemény-számba ment a magyar könyvpiacra. Náluk szebb, előkelőbb, értékesebb diszmunkák nem igen jelentek meg. S a Pesti Napló az ő albumait ajándékolja az előfizetőinek.

A Pesti Napló idei ajándéka az 1906. évi karácsonyi albuma meg fog felelni a Pesti Napló diszmunkái hagyományainak. Meg fog felelni nekik abban is, hogy kiállítására fényével felül fogja mulni a megelőző évi kiadványokat. Minden kötetje különb volt az előzőnél, pedig azok az előző kötetek is egytől-egyig remek diszművek voltak. — A Pesti Napló idei ajándékkönyve

R á k ó c z i A l b u m

lesz. Nem tudományos, csak a történelem kutatásaiban gyökerező irodalmi és művészeti diszmunka lesz. Ismertetni fogja a nagy kor hőseit, ünneppontjait és izgalmas hétköznapjait. Izzó törekvéseit, lobogó indulatait, mélységes hangulatait, dicsőségét és szenvedéseit. Javairók fogják megírni a nagy szabadságharcz eleven krónikáját. És meg fog szólalni ebben a kötetben a kor költészete és izzó muzsikája. A dalmot és a tárogatóst is tanúságba idézzük. S a képzőművészetet is. Az egykorit és az újat, hogy képben, rajzban ábrázolja azt a szentséges hőskort.

Nagyszabású festmények, elsőrangú illusztrációk, kiváló mesterek alkotásai díszítik majd e művet. S a műlapokon kívül a sokszorosító művészet egész sor több

szinnyomású képben

fog remekülni. E diszes tartalomhoz méltó lesz a keret. Bekötését a magyar iparművészet elsőrangú mesterére bizzuk. Hadd feleljen meg a remekmű nemes tartalmának a külső megjelenése is.

Ezt az új páratlan diszú ajándékot megkapja karácsonyra a Pesti Napló állandó előfizetőin kívül

minden új előfizető is

aki mostantól kezdve egy évre megszakítás nélkül a Pesti Napló-ra előfizet, illetve, aki karácsonyig legalább egy félévi díjat befizetett és egy további félévi előfizetésre magát kötelezi. Az előfizetés fél- és negyedévenként, sőt havonta is eszközölhető s kívánatra külön értesítést küld e módzatokra vonatkozólag a

PESTI NAPLO kiadóhivatala, Bpest, Andrássy-út 27.

ELŐFIZETÉSI ÁR: 1 évre 28 kor., fél évre 14 kor., negyedévre 7 kor., egy óra 2 kor. 40 fillér
Mutatványszámot szívesen küldünk.

Sömörbetegek

olyanok is, kik sehol gyógyulást nem találtak, kérjenek prospektust és hiteles bizonyító leveleket teljesen ingyen Rolle C. W. gyógyszerész.

Altona-Bahrenfeld. (Elbe.)

Első Styriai kötőgépgyár

Fogl J. L. műgépész

Magyarországi képviselő és raktár

Budapest, VI. Teréz-körút 20.

A leghíresebb **kötőgépek** tömlőzárral, házi és pari célra, részletfizetésre is kapható. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Varrógép és kerékpár javítóműhely.

Tanítás ingyen.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak

Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány cséplőgépek, lóharc-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukoricza morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytetemes acél-ékek, 2- és 3-vasu ékek és minden egyéb gazdasági gépek.

Nincsen betegség házánál,

ha meghozatja a híres

Király-Balzsamot,

a balzsamok királyát, mely minden betegség ellen egyedüli biztos szer; ezen híres balzsam által megakadályozza a főfájást, köszvényét, eszút, rheumát, fog- és hátfájást, láb-szagatást, kólikát, gyomor-fájást, szóval minden betegségnek egyedüli biztos orvossága a Lires Király-balzsam, tehát szükséges hogy minden háznál készletben legyen. Egy nagy üveg 2 k. 55 f., 3 üveg 6 k. 55 f. bérmentve utánvétellel.

Kapható: **Grósz-Nagy Ferencz** gyógyszerész.

Debreczen kossuth utca. Budapesten: Török József gyógyszer-tárában Király-utca 12. Ugyancsak ezen szerrel megrendelhető az egész országban elismert **híres hajdusági bajuszpedrő**, melytől a legrovividebb idő alatt a legszebb bajusz nyerhető. 3 doboz 2 korona 15 fillér bérmentve, utánvétellel.

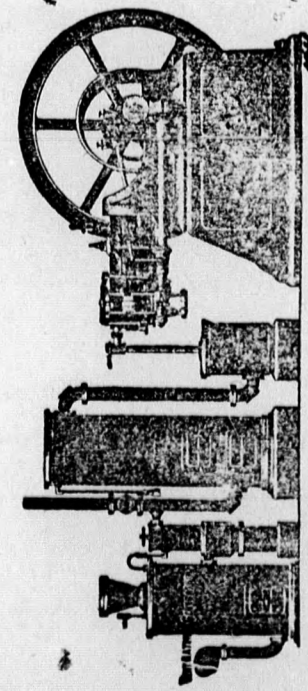
Villamos és gőzerőre berendezett gyár távolról sem képes oly olcsón finom és jó hangszert szállítani, mint

REMÉNYI MIHÁLY

a magyar királyi zeneakadémia házi hangszerek-szítője, azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedű, gordonka, cimbalom, harmonium, harmonika, fa- vagy rézfuvó-hangszer, húr, stb.

stb., míg Reményi legujabb ábrákkal ellátott képes árjegyzékét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve küldetik Bpestről, **Király-utca 58. sz.** Zenekarok teljes felszerelése a legolcsóbb áron. Külön költségvetés díjtalanul. — Kivitel a világ minden részébe nagyban és kicsinyben. Zongorák és cimbalomok javítása és hangolása. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón.

Eredeti OSERS és BAUER motorok
BUDAPEST, VI. Podmaniczky-utca 18.
Motorgyár és vasöntő: Bécs.
Benzin- és petróleum-motorok és locombeltek: szecskavágók, szecskavágó-motorok, szecskavágó- és locombeltek. — Kézzelvezető és árszabályozó gépek. — Elsőrangú gyártmány. — Kézzelvezető és árszabályozó gépek.